

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8477

гр. София, 13.11.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в закрито заседание на 13.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

като разгледа дело номер **10895** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.147 ДОПК, вр. с чл. 88, ал.1, т.3 от АПК.

Образувано е по частна жалба от В. В. Н., ЕГН [ЕГН], в качеството си на управител на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу Решение № 1577/15.10.2020г. на директора на дирекция ОДОП [населено място], с което е оставена без разглеждане жалба вх.№53-06-5661/02.07.2020г. срещу Акт за регистрация по ЗДДС № 220422002071666/17.06.2020г. като недопустима и е прекратено производството по делото.

Жалбоподателят твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно като издадено извън времевата компетентност на директора на дирекция ОДОП. Оспорва доводите в решението за липса на правен интерес от обжалване на Акт за регистрация по ЗДДС № 220422002071666/17.06.2020г.

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 147, ал.3 от ДОПК и е процесуално ДОПУСТИМА. Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

[фирма] е подало Заявление за регистрация по ЗДДС на основание чл. 96, ал.1 ЗДДС с вх.№ 223912001987176/08.06.2020г. – задължителна регистрация при облагаем оборот 50 000лв. или повече за период, не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец. След извършена проверка е издаден Акт за регистрация по ЗДДС № 220422002071666/17.06.2020г., като дружеството е регистрирано, считано от датата на връчване на Акта за регистрация 18.06.2020г. Регистрираното лице е оспорило акта за регистрация с жалба вх.№ 56-06-5661/02.07.2020г. пред директора на Д“ОДОП“ при ЦУ на НАП като незаконосъобразен, тъй като счита, че при издаването му не са били установени обективно фактите и се е достигнало до погрешни фактически и правни изводи, в резултат законът е бил приложен неправилно при определяне на датата, от която е възникнало задължението за регистрация. Приложил е допълнителни доказателства във връзка с установяване на датата, на която е достигнал облагаемият оборот от над 50 000лв. В жалбата се сочи също така, че тъй

като е прието че заявлението не е подадено в срок, органът им съставил АУАН, срещу който е подадено възражение в 3-дневния срок.

Тъй като директорът на дирекция ОДОП не се е произнесъл в срока по чл.155 ал.1 ДОПК, изтекъл на 07.09.2020г., то жалбоподателят е подал жалба до АССГ с вх.№53-04-782/07.10.2020г. срещу мълчаливо потвърдения Акт за регистрация по ЗДДС № 220422002071666/17.06.2020г.

Директорът на дирекция „ОДОП“ в постановеното решение №1577/15.10.2020г. е приел, че след като регистрацията е по искане на жалбоподателя и въз основа на декларираните от него данни не е налице за него правен интерес от обжалване на акта, с която тя е извършена. Поради това е оставил жалбата без разглеждане и е прекратил производството по нея на основание чл.88, ал.2 от АПК.

В настоящето производство се обжалва е акт, постановен в производство по реда на чл. 147 от ДОПК, в която разпоредба са уредени правомощията на административния орган при сезирането му с жалба в административно производство по обжалване на ревизионен акт, респ. на други административни актове, съгласно чл. 144, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК, в случаите когато тя е просрочена или нередовна. В случая, административния орган е приел нередовност с оглед липсата на правен интерес.

Съгласно чл. 83, ал. 4 от ДОПК актовете и отказите за регистрация и deregистрация (прекратяване на регистрация) в специалните регистри се обжалват по реда, предвиден за обжалване на ревизионните актове.

От данните по делото се установява, че Акт за регистрация по ЗДДС № 220422002071666/17.06.2020г. е връчен на жалбоподателя на 18.06.2020г./л.22/. В законоустановения 14-дневен срок лицето е обжалвало акта с жалба по административен ред чрез ТД на НАП-С. до директора на Дирекция "ОДОП" – С., входирана на 02.07.2020г./л.13/. Съгласно чл. 155, ал. 1 ДОПК решаващият орган е бил длъжен да се произнесе в 60-дневен срок с решение, като срокът за произнасянето му е започнал да тече от 09.07.2020г./когато е изтекъл 7-мо дневния срок по чл.146 ДОПК/ и изтича на 07.09.2020г. - почивен ден. Съгласно чл.154, ал.1 КТ 6 септември-Денят на Съединението, е официален празник, а съгласно чл.154, ал.2 КТ, когато официалния празник съвпада със събота или неделя, първият работен ден е неприсъствен. Официалният празник е в неделя, поради което 07.09.2020г.-понеделник, е почивен ден. С оглед разпоредбите, уреждащи броенето на сроковете – чл.22, ал.6 и ал.7 ДОПК последният ден, в който директорът на ОДОП е следвало да се произнесе е 08.09.2020г. Обстоятелството, че решаващият орган не се е произнесъл по жалбата на дружеството до 08.09.2020г. е обусловило настъпването на презюмирания от чл. 155, ал. 4 ДОПК правен резултат - обжалваният акт се смята мълчаливо потвърден, считано от 09.09.2020г.

Предвиденият в чл. 155, ал. 1 от ДОПК 60-дневен срок за произнасяне от страна на решаващия орган е преклузивен и след неговото изтичане се погасяват правомощията му да се произнесе по жалбата с решение. Този извод не се променя и от разпоредбата на чл. 156, ал. 6 от ДОПК, според която решаващият орган не може да постанови решение след изтичането на срока за изпращане на преписката в съда. От систематичното й място в кодекса - след разпоредбите на алинея четвърта и пета на чл. 156 - следва, че с нея е предвидено едно изключение, даващо възможност на решаващия орган да постанови решение при подаване на жалба при условията на чл. 156, ал. 5 от ДОПК до изтичане на срока за изпращане на жалбата в съда, който срок е 7-мо дневен от настъпването на жалбата съгласно нормата на чл. 150, ал. 1 от ДОПК.

Доколкото с разпоредбата се създава едно изключение от общото правило за забрана за произнасяне от органа след подаването на жалба, същата има императивен характер и не може да бъде тълкувана разширително.

Жалбата срещу мълчаливо потвърдения акт е постъпила при органа на 07.10.2020г., а оспореното решение е издадено на 15.10.2020г., след изтичане на седмодневния срок за изпращане на преписката в съда, който е изтекъл на 14.10.2020г. В решението си директорът на дирекция ОДОП изрично сочи, че не се е произнесъл в срока по чл.155, ал.1 от ДОПК. Липсва възможност извън посочените срокове и при липса на времева компетентност да се произнася по допустимостта на жалбата, след като не може да се произнесе по съществуването на спора, с оглед настъпилата преклузия.

Както се посочи по-горе, по силата на чл. 83, ал.4 от ДОПК този ред е приложим и по отношение актовете за регистрация в специалните регистри, какъвто е актът за регистрация по ЗДДС. При тази действаща уредба, и с оглед на установеното произнасяне на органа извън законово определените срокове обуславя липса на времева компетентност, чиято последица е нищожност на оспорения административен акт.

Освен изложеното, неправилно решаващият орган е приел, че за заявителя не съществува правен интерес да обжалва акта за регистрация по ЗДДС. В мотивите на този акт изрично е посочено, че лицето е достигнало изискуемия облагаем оборот за целите на задължителната регистрация по ЗДДС за периода 01.04.2020г. – 21.05.2020г.-два последователни месеца, вкл.текущия, като е следвало да подаде заявление за задължителна регистрация по чл.96, ал.1 ЗДДС в 7-мо дневен срок, т.е. до 28.05.2020г. Или, в издадения акт за регистрация е посочено освен основанието и датата, на която е възникнало задължението за регистрация, съгласно изискването по чл. 102, ал. 2 ЗДДС. Направените констатации и изводи относно тези обстоятелства са неизгодни за субекта, както се поддържа в жалбата. Същите засягат законни интереси на субекта и създават задължения за него, предвид изричната разпоредба на чл. 102, ал. 3, т. 1 ЗДДС, според която се приема, че лицето дължи данък за извършените от него облагаеми доставки за периода от изтичането на срока за подаване на заявление за регистрация до датата, на която е регистрирано от органа по приходите/18.06.2020г./ . Предвид горното, за жалбоподателя е налице правен интерес от обжалване на Акта за регистрация, независимо, че той е бил издаден по негово искане и въз основа на декларирани от него данни, а Директорът на дирекция „ОДОП“ е постановил нищожно, неправилно и незаконосъобразно решение, което следва да се отмени. Тъй като е изтекла времевата компетентност за произнасяне от директора на дирекция ОДОП и с оглед подадената в срок жалба до съда срещу мълчаливо потвърдения акт, преписката не следва да бъде връщана на органа за произнасяне по същество.

На основание чл.147, ал.3 от ДОПК, Административен съд София-град, 4 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ по частна жалба на В. В. Н., ЕГН [ЕГН], в качеството си на управител на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място] № 1577/15.10.2020г. на директора на дирекция ОДОП [населено място], с което е оставена без разглеждане жалба вх.№53-06-5661/02.07.2020г. срещу Акт за регистрация по ЗДДС № 220422002071666/17.06.2020г. като недопустима и е прекратено производството по делото.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: